

TO SME MY

časopis mladých ľudí
zo ZPMP v SR
a ich priateľov

4_2012

ZPMP v SR
Heydukova 25
811 08 Bratislava
tel.: 02/6381 4968
e-mail: zpmpvsr@zpmpvsr.sk
www.zpmpvsr.sk

To sme my 4/2012 • občasník • Vydalo: ZPMP v SR • Heydukova 25, 811 08 Bratislava
IČO 00683191 • tel: 02/6381 4968, e-mail: zpmpvsr@zpmpvsr.sk
Dátum vydania: 20. 12. 2012 • Ročník vydania: 13

Redakčne spracovali: PhDr. Iveta Mišová • Mgr. Adriena Pekárová • Mgr. Martina Jarolíňová • Mgr. Miroslava Vávrová
Na príprave čísla sa spolupodieľali: Jana Kucharíková, Róbert Vladár, Darina Krihová, Juraj Šuster, Magdaléna Papánková,
Peter Srnánek, Marek Novák, Daniel Hrmó, Richard Drahovský, Tomáš Hosmaj, Tereza Rachelová, Zuzka Dvořáková,
Jana Rybáriková, Michal Novotný, František Tóth, Alena Kubicová, Dušan Novák, Ján Janák, Barbora Bauerová,
Jana Piačková, Daniela Matulová, Lenka Džuková. **Grafický dizajn:** Zuzana Chmelová

Tlač: POLYGRAFICKÉ CENTRUM, www.polygrafcentrum.sk

Akékoľvek rozmnožovanie textu a fotografií len s výhradným a predchádzajúcim písomným súhlasom vydavateľa.

Objednávky zasielajte na adresu: ZPMP v SR • Heydukova 25, 811 08 Bratislava

Cena ročného predplatného je 10,- €.

Vychádza s finančnou podporou MPSVaR SR a MK SR.

Registované MK SR č. 2742/08. Podávanie novinových zásielok povolené RP Bratislava č. j. 1591/96 – P zo dňa 10. 4. 1996.
ISSN 1338-8193

Strana 1 • OBSAH / EDITORIÁL
Strana 2 – 6 • Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKU
Strana 7 – 12 • VZDELÁVANIE
Strana 13 – 15 • TVORÍŠ TVORÍM TVORÍME
Strana 16 • POSLEDNÁ STRANA

OBSAH

MILÍ ČITATELIA, MILÍ PRIATELIA,

v rukách držíte nové číslo časopisu TO SME MY.
Je to zároveň posledné číslo v tomto roku.
Opäť v ňom nájdete veľa zaujímavého čítania.
Napríklad príbehy Z každého rožka trošku na strane 2 až 6.
Veríme, že sa pri ich čítaní dobre pobavíte.

Pomaly, ale isto sa blížia najkrajšie sviatky v roku – Vianoce.

U nás doma vyzerajú Vianoce takto:

Na Štedrý deň ráno zdobíme stromček.

Keď je ozdobený, pomáhame mame v kuchyni.

Pripravujeme majonézový šalát, hríbovú polievku
a kapustnicu.

Hríbovú polievku máme na obed.

Kapustnicu zasa na štedrú večeru.

Pred večerou sa vždy všetci pomodlíme
a dáme si oplátku s medom.

Po večeri umyje otec riad.

Pod stromček dáme darčeky, ktoré sme si navzájom kúpili.

Na záver mi dovoľte vo svojom mene aj v mene
celej redakcie zaželať vám:

Šťastné a veselé Vianoce, veľa zdravia, šťastia,
lásky, rodinnej pohody a spokojnosti.

A aby ste do nového roku vykročili tou správnou nohou!

Richard Drahovský

EDITORIÁL

Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKU

JESENNÁ ROSA

Teraz nehovorím o rannej rose na tráve.
Hoci aj tá býva každé ráno v Rose.
A rána sú v našom zariadení na Dúbravskej ceste v Bratislave naozaj pekné.
V ranných hodinách veľký zelený areál ožije hlasmi mladých ľudí zo školy i učilišťa.
Všetci sa niekam ponáhľajú, kývajú rodičom, ktorí ich priviezli, vítajú sa so spolužiakmi.
Aj my záhradníci z pracovnej skupiny sa zvitame s našimi kamarátmi.
Už sa teším na Darinku, Lenku, Zuzku, Lukáša, Peťa, Patrika a ostatných.
Našou úlohou je starať sa o zeleň v našom areáli.
Rýchlo sa prezlečíeme do pracovných odevov a pani majsterka s pánom majstrom nám pridelia prácu.
Ošetrujeme kvety, odburiňujeme záhony, čistíme chodníky.
Teraz na jeseň hlavne hrabeme lístie

a odvážame ho do bio-odpadu.
V zime budeme odpratávať sneh.
Je tu veľa práce, ale všetci hovoria, že to tu máme veľmi pekné.

Mám rada svoju prácu.
Ale najradšej chodím na naše pravidelné exkurzie.
Po prázdninách sme boli na Úrade vlády, u hasičov v Dúbravke, v jazdeckom areáli na Čiernej Vode.
Veľmi sa mi páčil výlet do Brezovej pod Bradlom – boli sme pri Štefánikovej mohyle i v múzeu.
Cestou sme si pozreli aj krásnu Katedrálu Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne.

Včera nás opäť čakala zaujímavá akcia – návšteva Justičného paláca.
Dozvedeli sme sa, ako fungujú súdy, čo robí advokát, žalobca i sudca.
Boli sme aj v súdnej sieni.
Tá sa trochu líši od tej televíznej.

A ako nám povedali, aj súdne prípady sú iné.
V televízii ich hrajú herci, kým tu ich prežívajú obyčajní ľudia.
Môže sa to stať každému, keď sa dostane do problémov.
Radšej by som nechcela byť v takej situácii.
Keď budeme dodržiavať zákony a správať sa podľa pravidiel, verím, že do Justičného paláca viac nevstúpime.
Hlavne by som nerada videla jeho zadnú časť, kde je väzenie...

A tak sa každé ráno teším na rôzne aktivity v Rose – cvičenie, rehabilitácie, muzikoterapiu, varenie, ale hlavne na prácu vo veľkom zelenom parku, kde nás vždy víta ranná rosa – v Rose.

Janka Kucharíková

Aktivity v Rose veľmi tešia aj Darinku Krihovú, ktorá nám napísala toto:

V septembri 2009 som začala chodiť do pracovnej skupiny, kde ma pani majsterka naučila háčkovať. Keď je pekne, tak sme vonku – hrabeme lístie, odburiňujeme. Keď prší, sme vnútri. Háčkujeme, upratujeme, pečieme. Chodievame aj na rôzne exkurzie. Minulý rok sme boli na Úrade vlády, v Národnej rade, v Slovenskom národnom múzeu, v Židovskom múzeu, v Nitre na záhradníckej výstave, v Ostrihomskej bazilike, v Štúrove, na Mestskej polícii a u hasičov v Dúbravke, v Slovenskom národnom archíve, na letisku Milana Rastislava Štefánika v Bratislave. Tento rok sme boli v Marianke, v Rozhlase a televízii Slovenska, na Čiernej Vode u pána Magála. Chová tam kone. Majú aj jazdecký

VYCHYLOVKA

Od 5. 8. 2012 do 12. 8. 2012 som išiel s tatom aj so strýkom Mišom a jeho vnukom Miškom na Vychylovku. Prišli sme tam poobede. Boli sme na konci sveta. Boli sme tam ubytovaní. Tato chodil do lesa na hríby. Bolo tam málo hríbov, lebo bolo sucho. Boli sme v Terchovej

areál. Potom sme boli aj v meste Šaštín-Stráže, v Brezovej pod Bradlom. V Brezovej je Štefánikova mohyla. Boli sme aj v rodnom dome M. R. Štefánika. Boli sme aj v Justičnom paláci, kde je súdne pojednávanie aj väznica. Mne sa najviac páčilo v Slovenskom národnom archíve. Mohli sme si tam vyrobiť obrázky. A ešte sa mi páčilo na Čiernej Vode, pretože mám rada kone. Tieto exkurzie nám vybavuje pán majster Červenka. Aj naša pani majsterka je ochotná, lebo sa jej môžeme opýtať, keď niečomu nerozumieme. Dovolí nám uvariť aj kávu alebo čaj.

Darinka Krihová

pozrieť sa na Jánošíka. V stredu 8. 8. 2012 sme išli do Poľska na trhy. Bolo tam fajn, lebo sme nakúpili. Ja som vo štvrtok 9. 8. 2012 išiel do Starej Bystrice pre štrk a cement. Tato sa išiel pozrieť ešte raz na hríby. Poobede som sa s tatom išiel prejsť na prechádzku po okolí. V sobotu sme ešte raz išli do Poľska na trhy. V sobotu večer sme sa balili.

V nedeľu 12. 8. 2012 sme odchádzali ráno o 8. hodine. Išli sme do Oščadnice a prišli sme tam. Boli sme tam prví. Tak sme išli ešte na výlet do Veľkej Rače. Vo Veľkej Rači som bol na bobovej dráhe. Bol to vynikajúci výlet. Tato so strýkom Mišom aj vnukom Miškom sa vrátili večer domov. Bol som spokojný, že boli s nami. Mali sme pekné počasie.

Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKU

OKOLO SVETA NA LYŽIACH

Prvý raz som stál na lyžiach, keď som mal 3 roky. Chodil som lyžovať s rodičmi a učila ma predovšetkým mama, lebo bola kedysi pretekárkou. Keď som mal 13 rokov, išiel som na prvé bežecké pretekárske sústreďenie Špeciálnych olympiád do Krkonôš. Tam som prvý raz aj neoficiálne pretekal, lebo na ŠO sa preteká od 15 rokov. Svetové olympiády sa konajú každé 4 roky – na striedačku letné a zimné. Na preteky do zahraničia nemôže ísť hocikto – treba sa na ne kvalifikovať úspechom v domácich súťažiach. Na svetovú olympiádu môžu ísť len medailisti z domácej olympiády alebo z celoštátnych pretekov.

Až ku koncu týždňa sa počasie pokazilo. Tento rok som nebol 2 týždne doma. Prvý týždeň som bol na Vychylovke. Druhý týždeň som bol v Oščadnici v penzióne RAMI.

Robino Vladár

O nominácii rozhoduje predsedníctvo SHŠO. V roku 1993, keď som mal 15 rokov, som išiel prvý raz na Svetovú špeciálnu zimnú olympiádu do Rakúska, do Schladmingu. Štartoval som v behu na 50 m a získal som zlatú medailu, v behu na 100 m som bol šiesty. V ďalšom období som presedlal na zjazdové lyžovanie. Súťažili sme doma aj v zahraničí – bol som v Poľsku, Rakúsku. V roku 1997 bola Svetová špeciálna zimná olympiáda v Kanade, v Toronte a v Collingwoode. Tam som mal zaujímavú príhodu s lyžami, ktoré došli do Kanady až keď sme sa vracali domov, a keď som mal už vo vrecku 3 medaily – bronz v zjazde, striebro v obrovskom

slalome a zlato v špeciálnom slalome. V roku 2001 bola Svetová špeciálna zimná olympiáda v USA na Aljaške v Anchorage.

Tam som sa znova dostal, lebo som vyhral súťaž na domácej zimnej olympiáde na Skalke pri Kremnici. Znova som súťažil v zjazde, v obrovskom slalome a v špeciálnom slalome.

V zjazde som počas jazdy spadol, vyzula sa mi lyža, ušla mi dole kopcom a ja som došiel do cieľa na jednej lyži.

Podľa pravidiel musí v zjazdovom lyžovaní pretekár prejsť cieľom na dvoch svojich lyžiach, takže ma diskvalifikovali.

Bol som z toho veľmi smutný.

Za dva dni boli preteky v obrovskom slalome.

Znova som na trati spadol a znova sa mi vyzula lyža.

Už som sa poučil a rýchlo som si lyžu opäť obul a došiel som do cieľa.

Už sa nedalo nič robiť, bolo z toho siedme miesto.

O to viac som bol nervózny posledný deň našich pretekov, keď sa išlo finále špeciálneho slalomu.

Po prvom kole som viedol, v druhom kole som bol o máličko druhý a nakoniec to stačilo na prvé miesto a na zlatú medailu.

Potom nasledovali dve veľké smoly. Počas národných pretekov v roku 2004, ktoré boli kvalifikáciou na Svetovú špeciálnu zimnú olympiádu

v japonskom Nagane v roku 2005, som dostal zápal pľúc a nedostal som sa tam.

O štyri roky neskôr v roku 2008 bola znova kvalifikácia na Svetovú špeciálnu zimnú olympiádu pre rok 2009.

Týždeň pred národnými pretekmi som si zlomil nohu v členku a na preteky som nemohol ísť.

Bol som z toho celkom zúfalý a chcel som úplne prestať lyžovať.

Našťastie to dopadlo ináč a nielenže lyžujem naďalej, lebo mám z lyžovania radosť, ale po čase som začal aj súťažiť a už sú znova aj nejaké dobré výsledky.

Posledné preteky som absolvoval vlani v decembri v Rakúsku v Murau.

Bolo to také tréningové sústreďenie a bolo tam 70 lyžiarov z rôznych európskych krajín (Rakúsko, Slovensko, Francúzsko, Nemecko, Monako, Rumunsko). Boli sme tam zo Slovenska traja: Simonka Sadloňová z Bratislavy, Dávid Boček z Košíc a ja. Na konci sústreďenia boli preteky a všetci traja sme vo svojich kategóriách získali medaily: Dávid zlatú a ja a Simonka striebornú.

Juraj Šuster

Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKU

VZDELÁVANIE

Hovorí sa, že človek sa učí celý život. A že najviac sa naučíme z vlastných skúseností.

Veľa nám môže dať aj škola. Alebo vzdelávacie kurzy.

Na Slovensku je povinná školská dochádzka. To znamená, že do školy by mali chodiť všetci aspoň prvých 9 ročníkov.

Vzdelávanie po škole už nie je povinné. Ale je dobré.

Aby sme nezabudli všetko, čo sme sa naučili.

Nie všetci ľudia však majú možnosť vzdelávať sa po škole. Napríklad pre ľudí s mentálnym postihnutím je na Slovensku málo vzdelávacích kurzov.

Už pred niekoľkými rokmi sme si povedali, že to treba zmeniť. Prvý vzdelávací kurz sme otvorili v roku 2009. Bol to kurz práce s počítačom.

Postupne sme pridávali ďalšie kurzy. Teraz v Bratislave ponúkame:

- Kurz anglického jazyka pre začiatočníkov
- Kurz anglického jazyka pre pokročilých
- Počítačový kurz pre začiatočníkov
- Počítačový kurz pre pokročilých
- Kurz sebaobhajovania

Opýtali sme sa účastníkov týchto kurzov, ako sú spokojní. Tu sú ich odpovede 😊

VZDELÁVANIE

POČÍTAČOVÝ KURZ

Prečo chodíš na tento kurz?

- Chodím sem rád, veľa sa tu naučím. Peťo
- Lebo počítač ma baví. Robo
- Aby som vedel viac o počítači. Ako sa na ňom robí. Marek
- Baví ma všetko nové, čo sa naučím. A aj to v živote využívam. Dano

Čo sa ti najviac páči?

- Internet. Peťo
- Už len to, že sem chodím. Veľa sa naučím. Robo
- Každú stredu sa niečo nové naučím. Marek
- To, že sa tu naučím zasa niečo nové, čo som ešte nevedel.
- A že to využijem aj v reálnom živote, nielen na kurze. Rišo

Čo nové si sa naučil za ten čas, čo na kurz chodíš?

- Naučil som sa veľa o Microsoft Windows. A čo je to pracovná doska. Marek
- Vytvárať prezentácie, skajpovať, vytvoriť koláž, upravovať fotky a mnoho iných užitočných vecí. Tomáš

Je podľa teba vzdelávanie po celý život dôležité?

- Podľa mňa áno. Aby som vedel viac. Peťo
- Áno. Stále ma baví učiť sa. Robo
- Pre mňa je celý život o vzdelávaní sa. Chcem byť múdry. Marek
- Je veľmi dôležité, aby sme sa učili nové veci. A tie, ktoré už vieme, si opakovali, aby sme ich časom nezabudli. Terka

Aký kurz by ťa ešte zaujímal?

- Chcel by som sa učiť cudzie reči. Peťo
- Kurz o prírode. Zuzka
- Zaujímaloby ma ešte knihárstvo a výroba krabičiek. Marek
- Niečo nové, čo sme nemali možnosť vyskúšať, a čo je moderné. Napríklad spinning, horské bicykle...
- Je to super na odbúrание stresu. Alebo turistika a podobne. Terka, Rišo, Dano.

KURZ ANGLIČTINY

Prečo chodíš na tento kurz?

- Chodím sem preto, aby som sa tu naučila čo najviac slovíčok a gramatiky. Janka
- Lebo ma to baví. Michal

Čo sa ti najviac páči?

- Najviac sa mi páči, ako nám to lektorky vysvetľujú. Janka
- Že si môžem zopakovať to, čo už viac menej viem. Najviac ma zaujala téma o dopravných prostriedkoch. Michal

Čo nové si sa naučil za ten čas, čo na kurz chodíš?

- Naučila som sa tu slovíčka z témy bývanie, rodina, voľnočasové aktivity. Janka

- Naučil som sa veľa vecí, čo potrebujem k životu. Nové slovíčka na tému zelenina a ovocie, kúpeľňa, obývačka, spálňa. Michal

Je podľa teba vzdelávanie po celý život dôležité?

- Podľa mňa je vzdelávanie dôležité. Aby sme sa naučili všetko, čo je v živote dôležité. Janka
- Vzdelávanie je dôležité preto, aby som niečo vedel. Michal

Aký kurz by ťa ešte zaujímal?

- Ešte by ma zaujímal nemecký a taliansky jazyk. Janka
- Možno taliančina, počítače. Michal

KURZ SEBAOBHAJOVANIA

Prečo chodíš na tento kurz?

- Lebo sa mi páči a je mi tu dobre. Ferko
- Porozprávať sa. Aby som sa doma nenudila. Terka

Čo sa ti najviac páči ?

- Kamaráti a zaujímavé témy.
- Páči sa mi všetko, čo sa učíme. Alenka

Čo nové si sa naučila za ten čas, čo na kurz chodíš?

- O právach a o rodine. Ako riešiť problém v skupine. Janko

- O partnerstve, ako riešiť problém. Darinka

Je podľa teba vzdelávanie po celý život dôležité?

- Áno, aby sme sa mohli ďalej učiť nové veci.
- A opakovať staršie, čo sme sa už učili. Dušan
- Áno. Aby som sa naučila starať sa o rodinu a mohla mať deti a žiť s parterom. Terka

Aký kurz by ťa ešte zaujímal?

- Sexuálna výchova.

Okrem vzdelávacích kurzov organizujeme aj pravidelné piatkové stretnutia sebaobhajcov s dobrovoľníkmi.

Vzdelávacie kurzy a stretnutia dobrovoľníkov so sebaobhajcami sa uskutočňujú vďaka podpore z Fondu Hodina deťom, ktorý zriadila a spravuje Nadácia pre deti Slovenska.

hodina deťom

NADÁCIA PRE DETI SLOVENSKA
CHILDREN OF SLOVAKIA FOUNDATION

Na týchto stretnutiach si sebaobhajcovia skúšajú nové veci. Tým sa neustále niečo učia. Trénujú si pamäť, ale aj rôzne zručnosti a schopnosti. Minule sa napríklad vydali na prechádzku mestom. Naposledy zase tvorili – vyrábali vianočné svietniky.

Opýtali sme sa našich dobrovoľníčok, čo ich na tejto práci baví.

- Baška:

Baví ma pomáhať. Veľmi rada robím veci zadarmo. Teší ma, keď akokoľvek pomôžem alebo nezištne spravím radosť. Preto som dobrovoľníčka. Piatkové aktivity pre sebaobhajcov znamenajú pre mňa zábavu, dobrý pocit zo spolupráce, nadobúdanie skúseností, zážitkov, utužovanie priateľstiev, relax. Rada takýmto spôsobom využívam voľný čas. A ak spoločný program baví aj ostatných, je to len plus.

- Lenka:

Ešte v Banskej Bystrici som sa stretla s hercami z Divadla z pasáže. Úplne ma očarilo, akí boli príjemní, komunikatívni a úprimní. To isté sa mi potvrdilo aj na stretnutiach v ZPMP. Tým, že dobrovoľníčim, robím to, čo by som chcela, aby robili aj ostatní ľudia. Chcela by som, aby všetci vnímali ľudí s postihnutím ako dobrých spoločníkov, niekedy vtipných, často veselých, s problémami, aké má každý z nás. Proste normálnych, s ktorými sa oplatí stretávať.

- Danka (Dee):

Ja robím dobrovoľníčku preto, lebo mi to veľmi veľa dáva. Vďaka nim som sa začala pozeráť na život s väčšou ľahkosťou, prehodnotila som svoje hodnoty a priority.

VZDELÁVANIE

VZDELÁVANIE

Našu ponuku vzdelávacích kurzov sa snažíme neustále rozširovať. Na jeseň sme preto ponúkli ešte jeden kurz.

Volal sa *Moje práva, moje povinnosti*.

Trval 5 týždňov a konal sa v 3 zariadeniach sociálnych služieb. Lektori navštevovali tieto zariadenia 1 x týždenne.

Keďže jedna fotka niekedy povie viac ako tisíc slov, prinášame vám teraz malú ochutnávku.

Nech sa páči, aj takto to na kurze vyzeralo...

*Vzdelávací kurz *Moje práva, moje povinnosti* sa uskutočnil vďaka podpore Nadácie Tatra Banky.*

TVORÍŠ TVORÍM TVORÍME

VIANOČNÉ SVIETNIKY

Vyčarujte si doma sviatočnú atmosféru!

Vyrobte si s nami krásne svietniky.

Výrobou svietnikov vás budú sprevádzať:

Darinka Krihová

Laci Rehák

Janka Kucharíková

Terka Rachelová

Čo budete potrebovať?

1. Čistú zaváraninovú fľašu
 2. Servítky s obrázkami
 3. Disperzné lepidlo + misku
To je lepidlo, ktoré po zaschnutí nie je vidieť.
Napríklad lepidlo Wuristol.
 4. Nožnice
 5. Štetec
- Ale postačia aj prsty ☺

Máte všetok potrebný materiál?

Tak poďme na to!

Ako postupovať?

Krok 1 – Výber obrázku
Vyberte si servítku, ktorá sa vám najviac páči.

Krok 2 – Vystrihnutie obrázku
Opatrne vystrihnite obrázok, ktorý ste si vybrali.

Krok 3
Rozdeľte servítku
Servítko sa skladá z niekoľkých vrstiev. Oddel'te svoj vystrihnutý obrázok od zvyšných vrstiev.

Krok 4 – Pripravte si lepidlo
Do misky si pripravte lepidlo.
Stačí ho naliať málo.

Krok 5 – Priložte obrázok na pohár
Pripravený obrázok priložte na pohár.
Skúste ho priložiť na viac miest.
Potom sa rozhodnite, kde sa vám páči najviac.

Krok 6 – Naneste lepidlo
Na obrázok opatrne naneste lepidlo.
Môžete ho nanášať prstami.
Alebo tiež plochým štetcom.

Krok 7 – Uhladzte
Obrázok pekne uhladzte.

Krok 8 – Nechajte zaschnúť
Keď ste na pohár nalepili
všetky obrázky,
nechajte ho dobre zaschnúť.
A je to hotovo 😊

TIP:
Okrem obrázkov zo servítok môžete
na ozdobenie poháru použiť aj:
koráliky
flitre
špagát
prírodný materiál
...

Za fotografie a vedenie tvorivej dielne
ďakujeme Baške Bauerovej a Janke
Pipe Piačkovej.

TVORÍŠ TVORÍM TVORÍME

Krok 9 – Zapáľte sviečku
Do hotového svietnika vložte
kahanček alebo sviečku.
Zapáľte ich.
A teraz už len vychutnávajte vianočnú
atmosféru...

DIVADLO POZRITE SA V KAMPINE

Generálka nášho vianočného vystúpenia sa už tradične (druhýkrát) konala u našich petržalských priateľov.

Museli sme prísť dosť zavčas ráno, aby sme sa prispôsobili piatkovému rituálu.

Ale keď sme videli neformálnu atmosféru a priateľské známe tváre, tréma a strach z nás opadli.

Všetci sme sa zhodli na tom, že aj termín (30. 11. 2012) aj hodina stretnutia (8:10) boli príliš skoro. Mali sme pocit, že by sme sem-tam mali ešte niečo dotiahnuť a doladiť. Vhupli sme však do piatkového rána plní elánu a v starostlivo pripravených kostýmoch. Každý prispel svojím dielom a výsledkom spolupráce bol úspech. Chybičky sme vychytali a zaznamenali. A do 20. 12. 2012, keď máme ďalšie vystúpenie, odstránime všetky mínusy.

Aby som vás dlho nenapínala, prezradím aj zlatý klinec programu. Bola to ukrajinská ľudová rozprávka Rukavička, rukavička, kto v tebe býva. Všetci ju určite poznáte z detstva. Je to vďačná téma a oprášila ju pre nás asistentka Ľudka.

Pani Majka Kolárová nám ju požičala z Mestskej knižnice, a potom sme už len pripravili predohru a dohru. S rekvizitami pomohli najmä mamičky. Zvieracie kostýmy a stará plachta ako rukavička. Úvodnú pesničku k tancu navrhla Katka, záverečnú Braňo – Láska je tu s nami od Petra Nagya. Na záver sme si všetci spolu zatancovali a zaspievali a prešli sme plynulo do voľnej zábavy a pripraveného občerstvenia.

Držte nám palce aj pri našom hlavnom vystúpení o tri týždne!

Magdaléna Papánková

Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky.

